

IDYLLISK, a. 2. 1) Som utmärker, tillhör, betecknar herdellifvet. — 2) Enkel och oskyldig.

IFALLA, v. n. 5. (böjes som *Falla*) Falla så, att man kommer i något vått. *Rätt som han stod i båten, vickade den, så att han iföll.* — Äfv. *Falla i'.* — *Ifallande*, n. 4.

IFRA, i'vra, v. n. 1. Med ifver tala, skrifva, verka, arbeta för eller emot något. *I för dygd och goda seder. I mot brännvin.*

IFRAN, f. sing. indef. o. **IFRANDE**, n. 4. Handlingen, då man ifrar.

IFRARE, m. 3. En, som ifrar för eller emot något. Har åtskilliga sammansättningar, såsom: Nykterhetsifrare, Svenskthetsifrare, m. fl.

IFRIG, i'vrigg, a. 2. 1) Som med nit och ifver verkar för ett ändamål, omfattar en tro, lära, o. s. v. *I kristen, lutheran, läsare, bedjare, nykterhetsvän. I förfäktare, anhängare, bestraffare. I i silt omvändelsenit.* — 2) Ganska trågen, driftig i arbete. *Vara för i. i silt arbete.* — 3) Förhetsad, het, ond. *Disputen gjorde honom till slut så i., att han slog näfven i bordet.* — 4) (fam.) Rädd, fruktande. *Jag är i., att det går på tok med honom till slut. När han fick höra det, blef han i. och tog till bönboken.* — 5) (om sak) Som göres, sker, för rättas, åtföljes af ifver. *I-a bemödanden, böner. I. önskan. I-a studier.* — *Syn.* Trågen, Ent-rågen, Varm.

IFRIGHET, f. 3. Se *Ifver*.

IFRIGT, adv. 1) Med ifver. *Arbeta i. I. bemöda sig om något. I. försvara någon. I. predika mot lasten.* — 2) Begärligt. *I. önska, eftersträfvad, fika efter.*

IFRÅGAKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Brukas ofta i st. f. *Komma i fråga.*

IFRÅGASTÄLLA, v. a. 2. Se *Ifrågasätta*. — *Ifrågaställande*, n. 4. o. *Ifrågaställning*, f. 2.

IFRÅGASÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Draga i tvifvelsmål, tvifla på. *I. ens heder, är-lighet.* — Äfv. *Sätta i fråga.* — *Syn.* Se *Be-tvifla.* — *Ifrågasättande*, n. 4. o. *Ifråga-sättning*, f. 2.

IFRÅGAVÄRANDE, a. 1. Hvarom fråga, talet är. *I händelse inträffade för tre år sedan.*

IFRÅN, ifrå'n, ell. **FRÅN**, prep. Betecknar: 1) (i fråga om rum) a) Stället, der en rörelse haft sin början. *Jag kommer i. min bror. Han kommer i. kyrkan. Resa från Paris till Rom. Vädret blåser i. hafvet. Förskrifva från Stock-holm, skrifva till S., att något derifrån skall sän-das.* — b) Afstånd. *Fem mil i. staden.* — c) Aflägsnande. *Vrida i. sig, utåt.* — 2) Tidpunk-ten, då en handling, ett tillstånd, ett verkande, varande o. s. v. börjat, eller då något hänt. *Arbeta från morgon till kväll. Från den dagen var han aldrig frisk. Inom åtta dagar i. hans ankomst. I. det att kriget utbröt, till dess att freden slöts. Dag i. dag, År i. år, se Dag, År.* — 3) Härkomst, ursprung, upphof, härrörande. *Han är i. Skåne, från Göteborg. Detta ord härleder sig i. grekiskan. En be-fällning har utgått i. regeringen, att . . .* — 4) Fränkskiljande, afdrag. *Lossa köttet i. benen. Tio från tio står två igen. Det gör hvarken från eller till, hvarken ökar eller minskar, gör hvarken nytta eller skada. Vara ifrå'n, vara skild ifrå'n, t. ex.: Han är aldrig i. henne, är alltjemt hos, med henne. Vara, blifva ifrå'n sig, i. förståndet, i. sina sinnen, ej hafva, för-lora bruket af sitt förnuft, vara ell. blifva alldeles*

öfvergifven af sorg, utom sig af vrede, förtviflan, o. s. v. *Vara i. sig* betyder äfv.: vara tankspridd. — 5) Beröfvande. *Taga något i. någon ell. Taga i. en något.* — 6) Aflägsnande, afvikelse. *Nu äro vi komna från ämnet.* — 7) Befrielse. *Jag är nu lyckligtvis i. saken. Man är ändt-ligen i. den fördömen. Skrifva, läsa i. sig, m. m., sluta att skrifva, läsa, &c.* — 8) *Ifrån* brukas för öftrigt i åtskilliga uttryck, talesätt och ordvändningar, som svårigen kunna föras under någon af förestående bemärkelser, t. ex.: *Falla i., dö. Säg i., säg ut sin tanke, om den och kan befinnas obehaglig. Växa i. sig,* under växandet förlora fågning, behag. *I. ord till ord, ord i. ord, se Ord för ord (under Ord). I. att vara rik, har han blifvit fattig,* han har fört varit rik, men är nu fattig. — *Hvad samman-sättningarna beträffar, se Från.*

Anm. *Från* brukas vanligen, då föregående ordet slutas på en vokal; *Ifrån*, då det slutas på en konsonant, äfvensom i vissa talesätt, t. ex.: *Vara ifrån sig, göra i. sig, falla i., säga i., växa i. sig, m. fl.,* för hvilka dock i talspråket äfven säges *Från*.

IFVER, i'vr, m. sing. 1) Hvarje liflig och verksam yttring af ett fattadt intresse för ett förremål, en sak, ett ämne, genom ord ell. handling. *Med i. predika en lära, försäktu en sats. Bedja med i. Med i. angripa en sak. Arbeta med i. Han visade en ädel i. att försvara de olycklige. I första i-n.* — Högre grader af *Ifver* äro Entusiasm, Hänförelse. — 2) (fam.) Sinnes-hetta, upphetsadt sinnestillstånd. *I i-n af dis-puten slog han sin motståndare vid örat.* — 3) (fam.) Oro, fruktan. *I den i., hvori denna hotande nyhet försatte honom, glömde han sig.*

IFYLLA, v. a. 2. 1) Gjuta, hälla ett flytande ämne i ett kärl, tills det blir fullt. — 2) (i allm.) Tillägga något som fyller. *I. hvad som fattas i en kolumn.* — Äfv. *Fylla i'.* — *Ifyllande*, n. 4. o. *Ifyllning*, f. 2.

IFÄSTA, v. a. 1. o. 2. Fästa något i ett annat. — Äfv. *Fästa i'.* — *Ifästande*, n. 4. o. *Ifästning*, f. 2.

IFÖL, i'fö'l, a. oböjl. Som går med föl. Säges om ston.

IGEL, i'g'l, m. 2. pl. — *iglar.* Se *Blodigel.*

IGELKOTT, i'g'lkå'tt, m. 2. 1) Ett insekt-ätande rofdjur, med korta öron, styfva, hvassa taggar på ryggen, bruna till färgen med hvita och svarta ringar; kan genom hudens rörlighet sammanrulla sig till ett klot, med alla taggarna utåt vända, och hufvud jemte tassar indragna under buken, så att hans kropp åt alla håll är skyddad af taggarna. *Erinaceus europæus.* Kallas äfv. *Pinnsvin, Piggsvin. Långörad I.*, en art af Igelkottsläktet, hemma i norra Afrika, samt norra och vestra Asien. *Erinaceus auritus.* — 2) (gam. krigsk.) *Formera i.*, benämning på ett slags for-dom bruklig fältmanöver.

IGEN, i'j'nn, adv. 1) Åter, tillbaka. *Nu i. Nu är han här i. Få, gifva i. Fordra, kalla i. Slå i. Taga sina ord i. Köpet går i. Gå i., säges äfv. om afidne människors andar, som tros ibland komma tillbaka till jorden och uppenbara sig för människor (deraf *Gengångare*). — Bildar för denna bem. följande sammansätt-ningar, hvilka lätt af sig sjelfva kunna förstås: *Igenkalla, -komma, -skicka, -sända, -laga, -vinna.* — 2) Betecknar tillslutande, tilltykande. *Slå, stänga, lösa i. dörren.* — Ingår för denna bem. i följande lätt begripliga*